

Ετήσιο Μνημόσυνο του Πρωτοψάλτου Βασιλείου Σπυριδόπουλου από τον Μητροπολίτη Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλονίκης](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Το Σάββατο 20 Νοεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου στη Θεσσαλονίκη. Στο τέλος τέλεσε το ετήσιο μνημόσυνο του μακαριστού Άρχοντος Πρωτοψάλτου της Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως Βασιλείου Σπυριδόπουλου, επί σειρά ετών Πρωτοψάλτου του Ιερού Ναού του Πολιούχου και Εφόρου των Θεσσαλονικέων Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων εξέφρασε τις θερμές

ευχαριστίες του προς τον πολικό Ποιμενάρχη της των Θεσσαλονικέων Αποστολικής Εκκλησίας Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμο για την σχετική άδεια και ευλογία να τελέσει το ετήσιο μνημόσυνο του μακαριστού Άρχοντος Πρωτοψάλτου Βασιλείου Σπυριδόπουλου, με τον οποίο συνεργάστηκε επί εικοσαετία κατά την διακονία του ως Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης και Προϊστάμενος του Ιερού Ναού του Αγίου Δημητρίου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Σήμερον δῆμος σύν ἡμῖν, ἀσκη-τῶν τε καί ὁσίων εὐφραίνεται, πα-τριαρχῶν, προφητῶν, ἐπί τῇ μνή-μη τῇ σῆ, Γρηγόριε, συνεορτά-ζου-σιν ἡμῖν, ἀπόστολοι καί μάρτυρες», ἔψαλε σήμερα ὁ ἱερός ὕμνογράφος.

Ποῖός εἶναι ὁμως ὁ ἐορταζόμενος ἅγιος, τόν ὁποῖον τιμοῦν μαζί μας ἀπό τήν ἐπουράνια Ἱερουσαλήμ ἀσκητές καί ὄσιοι, πατριάρχες καί προφήτες, ἀπόστολοι καί μάρτυ-ρες; Ποῖός εἶναι ὁ ἅγιος πρός τιμήν τοῦ ὁποῖου συνεγείρεται σήμερα ὅλος ὁ οὐρανός;

Εἶναι ὁ ἅγιος ὁ Γρηγόριος ὁ Δεκα-πο-λίτης, ἕνας δικός μας ἅγιος, γιατί ἔζησε καί ἐμόνασε γιά ἄρκετά χρόνια, ἐδῶ, στήν πόλη τοῦ ἁγίου Δημητρίου, κοντά στόν ναό τοῦ ἁγίου Μηνᾶ.

Ἴσως σέ πολλούς εἶναι ἄγνωστος ὁ ἅγιος Γρηγόριος, γιατί δέν διαφή-μι-ζε τήν ἀρετή καί τούς ἀγῶνες του, πού ἦταν ὁμως γνωστά στόν Θεό, ὁ ὁποῖος καί τόν τίμησε ἤδη ἀπό τή νεανική του ἡλικία μέ τή χάρη τῶν θαυμάτων.

Γεννημένος στή Δεκάπολη τῆς Ἰσαυρίας, σέ μία ἐποχή δύσκολη γιά τήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία κλυ-δω-νιζόταν ἀπό τήν Εἰκονομαχία, ἀφιε-ρώθηκε ἀπό μικρός στόν Θεό καί ἔγινε μοναχός σέ ἕνα μονα-στή-ρι τῆς πατρίδος του. Διώχθηκε ὁμως ἀπό ἐκεῖ, γιατί ἡ μονή του εἶχε προσχωρήσει στήν Εἰκονο-μα-χία, καί θέλησε νά πάει στήν Κων-σταντινούπολη.

Ὁ Θεός ὁμως εἶχε ἄλλα σχέδια γι' αὐτόν καί τόν κα-τηύ-θυνε στή Θεσ-σαλονίκη, ὅπου ἔμεινε γιά κάποιο διάστημα καί στή συνέχεια ἀπο-φά-σισε νά πάει στή Ρώ-μη.

Τά χρόνια ἦταν ὁμως δύσκολα, καθώς οἱ Ἄραβες προσπαθοῦσαν νά καταλάβουν τή Σικελία καί τήν Ἰταλία. Καί ἔτσι ἔφυγε ἀπό ἐκεῖ γιά νά γλι-τώ-σει τήν αἰχμαλωσία καί ἐπέ-στρεψε στή Θεσσαλονίκη. Ἐγκα--τεβίωσε σέ ἕνα μικρό κελί κοντά στόν ναό τοῦ ἁγίου Μηνᾶ, ὅπου ζοῦσε ἐν προσευχῇ καί νη-στεία, ἀγωνιζόμενος ἐναντίον τῶν πει-ρα-σμῶν καί τῶν προκλήσεων τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος ἐπίμονα προ-σπα-θοῦσε νά τόν πλανήσει, καθώς τόν θεωροῦσε ἰσχυρό ἀντί-παλο, για-τί ὁ ἅγιος μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ εἶχε θεραπεύσει πολλούς δαι-μονι-σμέ-νους καί εἶχε χαρίσει τήν ἴαση σέ

πολλούς ασθενείς.

Στή Θεσσαλονίκη γνώρισε και συνδέθηκε και με τον Ίωσήφ, τον μετέπειτα μεγάλο ύμνογράφο και άγιο της Έκκλησίας μας, μαζί με τον οποίο θέλησε να πραγματο-ποιήσει την αρχική του επιθυμία και να μονάσει στην Κων-σταντι-νού-πολη.

Έφθασε τό έτος 842, δέν έζησε όμως για πολύ εκεί. Καταπονη-μέ-νος από την ά-σκη-ση και τις ταλαι-πωρίες του βίου του, παρέδωσε την ψυχή του στον Θεό, ο οποίος όχι μόνο του είχε άποκα-λύψει την ήμερομηνία της κοιμή-σεώς του, αλλά και τον δόξασε με τά άνα-ρί-θμητα θαύματα που έπιτέλεσε τό ιερό λείψανό του, άμέσως μετά την κοιμήσή του, και περιγρά-φει ο Βίος του, ο οποίος συνεγράφη κατά προ-τροπή του μαθητού του όσιου Ίωσήφ του ύμνογράφου, που τον ύμνη-σε με τούς κανόνες τούς οποί-ους συνέ-θεσε προς τιμήν του.

Τιμώντας, λοιπόν, και έμεϊς σή-μερα τή μνήμη του μεγάλου αυτού όσιου της Έκκλησίας μας, του άγιου Γρη-γορίου του Δεκαπολίτου, ο οποίος τίμησε και ύμνησε με τή ζωή του τον Θεό και την πόλη μας, μνη-μονεύουμε και του μακαριστού και άειμνήστου άρχοντος πρωτο-ψάλ-του Βασιλείου Σπυριδοπού-λου, ο οποίος με τή γλυκύφθογγη φωνή του ύμνησε και δόξασε τον Θεό και τούς άγίους του και ιδιαι-τέρως τον μεγαλομάρτυρα και μυ-ρο-βλύτη και πολιοϋχο μας άγιο Δημήτριο και την πόλη μας.

Κό-σμησε και έκλείσε τά αναλόγια του λαμπροϋ και περικαλλοϋς αυ-του ιεροϋ ναοϋ αρχικά ως λαμπα-δάριος επί 10 χρόνια και στή συνέ-χεια, επί 30 χρόνια, ως πρω-τοψάλ-της και άξιος διά-δοχος του διδα-σκάλου του, με-γάλου πρωτοψάλ-του της Θεσσα-λονίκης και άρχο-ντος πρωτο-ψάλ-του της Μεγάλης του Χριστοϋ Έκ-κλησίας, άειμνή-στου Χρυσάν-θου Θεοδοσοπούλου, την παράδοση του όποιου συνέχισε και καλλιέρ-γησε, διακονώντας με πιστότητα και ακρίβεια τό πα-τρι-αρ-χικό ύφος της ψαλτικής τέχνης, που διακρί-νε-ται για τή λιτότητα και τή σε-μνό-τητά του, και τό όποιο έχει ως άξονα τή δοξολογία του Θεοϋ και όχι την κοσμική επίδειξη. Και αυτό ακριβώς ένσάρκωνε με τή ζωή του και ύποστασίαζε με την ψαλμωδία του ο άείμνηστος και άγαπητός μας πρωτο-ψάλ-της Βασίλειος.

Ἄνθρωπος σε-μνός, εὐγενής, δια-κρι-τικός, εὐλα-βής, ταπεινός ὑπη-ρέ-τησε ἀκαταπό-νητα τὴν ἱερὴ τέ-χνη τῆς ψαλτικῆς καὶ τὴν Ἐκκλη-σία. Ὑμνησε τὸν Θεὸ ὄχι μόνο μέ τῆ φωνή του, ἀξιο-ποιώντας τό με-γάλο τάλαντο πού τοῦ εἶχε χαρίσει ὁ Θεός, ἀλλά καί μέ τὴν ψυχὴ του, ψάλλοντας ἄλλοτε κατανυκτικά καί ἄλλοτε πανηγυρικά, πάντοτε ὅμως ἑναρ-μόνια καί σέ ἀπόλυτη σύμπνοια μέ τούς λειτουργούς ἱε-ρεῖς τόσο κατὰ τὴ θεία Λειτουργ-γία ὅσο καί γενικότερα, εὐφραίνοντας τίς ψυχές τῶν πιστῶν.

Ἄνθρωπος πιστός, καλλιερ-γη-μέ-νος καί συνεπής στίς ἀρχές καί τίς ἀξίες του, καλὸς σύζυγος, οἰκο-γενειάρχης καί πατέρας, ἔφυγε πρόωρα μετὰ ἀπό μία σύντομη δοκιμασία, γιά νά συνεχίσει νά ψάλλει στόν οὐρανό μαζί μέ τούς ἀγγέλους τὸν Ἅγιο Θεό, κοντά στόν μεγαλομάρτυρα ἅγιο Δημήτριο καί ὄλους τούς ἐν Θεσσαλονίκη διαλάμπαντας ἀγί-ους ἀλλά καί μέ ὄλους τούς ἄρχοντες καί ψάλτες τῆς Θεσσαλονίκης μας.

Γι' αὐτό εὐχόμεθα καί προσευ-χό-μεθα καί ἐμεῖς σήμερα τελώντας τό ἐτήσιο μνημόσυνό του καί παρακα-λώντας τὸν Θεὸ νά ἀναπαύσει τὴν εὐγενῆ καί ἀγαθὴ ψυχὴ του στή χαρὰ τῆς βασιλείας του καί νά χαρίσει καί στή σύζυγο, στά παιδιά του, στήν οἰκογένειά του τὴν παρηγορία καί τὴ δύναμη γιά νά συνεχίσουν τὴ ζωὴ τους, διατη-ρώντας πάντοτε μέ πολλὴ ἀγάπη τὴ μνήμη του, ὅπως καί ὄλοι ὅσοι τὸν γνωρίσαμε καί συνεργασθήκαμε μαζί του καί τὸν ἀγαπήσαμε.

Θέλω ἀπό καρδίας νά εὐχαριστήσω τὸν Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμο, ὁ ὁποῖος μοῦ ἐχάρισε αὐτὴ τὴν εὐλογία νά εἶμαι σήμερα μαζί σας νά συμπροσευχηθῶ στόν Ἅγιό μας ἀλλά καί ἰδιαιτέρως νά εὐχηθῶ γιά τὴν ψυχὴ τοῦ ἀειμνήστου Βασιλείου, τοῦ πρωτοψάλτου μας, μέ τὸν ὁποῖο προσωπικά συνεργάσθηκα εἴκοσι ὀλόκληρα χρόνια τόσο ὡραῖα, τόσο ἀδελφικά, μέ τόση ἀγάπη, μέ τόση σύμπνοια καί πνευματικότητα. Γι' αὐτό ἀπό καρδίας εὐχομαι ἡ χάρη τοῦ ἁγίου Δημητρίου κι ἐκεῖ πού εἶναι νά τὸν σκεπάζει, νά τὸν εὐλογεῖ καί νά τοῦ χαρίζει τὴ δύναμη νά ὑμνεῖ τὸν τρισάγιο Θεό, νά ὑμνεῖ τὸν Ἅγιό μας, ἀλλά καί ὄλους τούς ἐν Θεσσαλονίκη διαλάμπαντας ἀγίους. Ἀμήν.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

[ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΠΑΤΗΣΤΕ ΕΔΩ](#)